

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg J.F. Kennedyja 11

P-1606/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d., OIB 52848403362, Zagreb, Slovenska ulica 24, kojeg zastupa punomoćnik Mario Puškar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kožul & Petrinović, Zagreba, Radnička cesta 47, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., OIB 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupa punomoćnica Tamara Stanić Sertić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić & partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 13. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 15. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.300,68 eura sa zateznim kamatama koje teku od 13. siječnja 2022. do isplate po stopi koja se za razdoblje do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 1.193,39 eura sa zateznim kamatama koje teku od 15. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu 13. lipnja 2023. radi isplate iznosa od 1.300,68 eura. U tužbi je naveo da se 8. prosinca 2021. dogodila prometna nesreća u mjestu

Sokolovac na način da je divlja životinja srna istrčala na kolnik i udarila u vozilo osiguranika tužitelja. Tužitelj je isplatio naknadu štete na vozilu svom osiguraniku u iznosu od 9.800,00 kn. Navodi da je divljači istrčala iz lovišta kojim gospodari osiguranik tuženika.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je naveo da osporava da je došlo do naleta divljači na vozilo. Oспорava aktivnu i pasivnu legitimaciju. Navodi da osiguranik tuženika nije vlasnik divljači jer se divljač smatra javnim dobrom. Navodi da šteta na vozilu tužitelja nije nastala zbog provođenja lova. Navodi i to da se štetni događaj dogodio izvan područja lovišta jer cesta predstavlja nelovnu površinu pa postoji odgovornost osobe koja upravlja cestom. Navodi da je osiguranik tužitelj doprinio nastanku prometne nesreće jer nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na kolniku.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao policu kasko osiguranja (list 8 spisa), ponudu cestovnog kaska (list 9 spisa), blagajničku priznanicu (list 10 spisa), uvjete za kasko osiguranje cestovnih vozila (list 11-15 spisa), prijavu štete (list 16-17 spisa), prometnu dozvolu (list 18-19 spisa), vozačku dozvolu (list 20-21 spisa), potvrdu (list 23-25 spisa), podatke za ugovor (list 26-27 spisa), , detalje lovišta (list 28-29 spisa), kartu (list 30-31 spisa), izvod štete (list 32-33 spisa), potvrdu o plaćanju (list 34-35 spisa), dopise (list 36-39, 90 spisa), pregledao fotografije (list 40-73 spisa), pročitao konačni prijedlog zakona o lovstvu (list 105-218 spisa), pisani iskaz Ivana Peklića (list 240 spisa), saslušan je svjedok Ivan Peklić (list 243-244 spisa), izvedeno je vještačenje po vještaku prometne struke Berislavu Šimunoviću (list 286-292, 311-312 spisa).

4. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22 dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu regresa jer je tužitelj nadoknadio svom osiguraniku štetu koja je nastala na vozilu na koje je naletjela divljač – srna.

6. Sud je na temelju iskaza svjedoka Ivana Peklića i potvrde Policijske postaje Koprivnica od 7. siječnja 2021. utvrdio da se 8. prosinca 2021. dogodila prometna nesreća na način da je divljač – srna naletjela na vozilo kojim je upravljao Ivan Peklić. Policijska postaja Koprivnica je sastavila navedenu potvrdu u kojoj je navedeno kako su na mjestu prometne nesreće uočeni svježi tragovi krvi, dok je uginulu srneću divljač preuzeo lovočuvar LU Sokol, Sokolovac. Svjedok Ivan Peklić iskazao je da je do prometne nesreće došlo tako što je na cestu izletjela srna. Iskazao je da ju je dobro vidio i da je siguran da se radilo o srni. Sud je povjerovao iskazu svjedoka jer je iskazivao logično i uvjerljivo, a ne postoji nikakav njegov osobni interes za ishod ovog postupka. Svjedok je bio siguran da se radi o srni, a također, i policijski djelatnici su u potvrdi koju su izdali naveli da je uginulu divljač srnu preuzeo lovočuvar LU Sokol, Sokolovac.

7. Iz police kasko osiguranja broj 03-0470302-01 proizlazi da su tužitelj kao osiguratelj i Ivan Peklić kao ugovaratelj osiguranja i osiguranik sklopili ugovor o kasko osiguranju za vozilo Nissan Qashqai 1,5 dci, registracijske oznake KŽ242CI.

8. Iz potvrde Erste & Steiermärkische bank d.d. proizlazi da je tužitelj platio Ivanu Pekliću iznos od 9.800,00 kn 12. siječnja 2021. na ime isplate štete na predmetnom vozilu. Time je tužitelj nadoknadio štetu na vozilu svom osiguraniku.

9. Tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije je neosnovan jer je u predmetnoj prometnoj nesreći oštećeno vozilo osiguranika tužitelja i tužitelj je svom osiguraniku nadoknadio štetu na vozilu. Na tužitelja su sukladno odredbi čl. 963. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18 – dalje: ZOO) isplatom naknade iz osiguranja prešla, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema tuženiku.

10. Nije osnovan niti tuženikov prigovor nedostatka pasivne legitimacije. Iz potvrde policijske postaje Koprivnica proizlazi da se prometna nesreća dogodila u mjestu Sokolovac i da je uginulu divljač srnu preuzeo lovočuvar LU Sokol iz Sokolovca. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da osporava pasivnu legitimaciju iz razloga što njegov osiguranik nije vlasnik divljači, već se divljač smatra javnim dobrom. Prema tome, tuženik ne osporava da je njegov osiguranik LU Sokol, Sokolovac, već tvrdi da lovačko društvo nije vlasnik divljači. Stoga, postoji pasivna legitimacija tuženika kao osiguratelja LU Sokol, Sokolovac. Činjenica što osiguranik tuženika, odnosno lovačko društvo nije vlasnik divljači, već je divljač javno dobro ne isključuje pasivnu legitimaciju tuženika jer se pasivna legitimacija ne temelji na vlasništvu divljači, već na činjenici da je divljač izašla iz lovišta kojim gospodari osiguranik tuženika. Kako je već navedeno, iz potvrde Policijske postaje Koprivnica proizlazi da je uginulu divljač nakon prometne nesreće preuzeo lovočuvar LU Sokol, Sokolovac, iz čega proizlazi da je divljač izašla iz tog lovišta. U protivnom ne bi imalo smisla da LU Sokol, Sokolovac preuzima divljač, već bi ju u slučaju da je ona izašla iz nekog drugog lovišta preuzeo lovočuvar tog drugog lovišta.

11. Nisu odlučni tuženikovi navodi kako sam kolnik ceste ne predstavlja lovište u smislu odredbe čl. 11. st. 2. t. 5. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj: 99/18, 32/19, 32/20 – dalje: Zakona o lovstvu). Divljač je na cestu došla iz lovišta jer je jasno da divljač ne obitava na cesti, već u lovištu. Odgovornost lovoovlaštenika proizlazi iz toga što je divljač iz lovišta došla na cestu i udarila u vozilo, a ne iz toga je li sama cesta lovište.

12. Sud je na temelju nalaza i mišljenja vještaka prometne struke Berislava Šimunovića utvrdio da se Ivan Peklić u trenutku naleta na srnu kretao brzinom između 55 i 65 km/h. U trenutku kada je mogao uočiti srnu nalazio se na udaljenosti od 28,4 metra od mjesta prometne nesreće. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je zaustavni put iz srednje procijenjene brzine (dakle, 60 km /h) 30,4 metra pa stoga, krećući se brzinom od 60 km/h ne bi mogao zaustaviti vozilo na vrijeme da izbjegne prometnu nesreću. Osiguranik tužitelja mogao je izbjeći prometnu nesreću intenzivnom kočnjem u slučaju da se kretao brzinom koja nije veća od 57,5 km/h. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je na predmetnoj cesti brzina prometnim znakom ograničena na 60 km/h te da se 1100 metara prije prometne nesreće nalazi i znak opasnost od divljači.

13. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka jer je izrađen stručno i argumentirano te ne postoje okolnosti koje bi dovele u sumnju pravilnost danog nalaza i mišljenja. Vještak je jasno obrazložio da na kolniku ne postoje tragovi od kotača

vozila, a nije poznat niti konačni zaustavni položaj vozila jer je osiguranik tužitelja nastavio s vožnjom, pa stoga ne postoje elementi za izračun brzine kretanja osiguranika tužitelja neposredno prije nesreće. Vještak je na temelju oštećenja na vozilu zaključio da je naletna brzina na divljač iznosila između 55 i 65 km/h, a da je tehnički moguće da se vozilo i prije naleta kretalo tom brzinom. Sud je odbio tuženikov prijedlog za izvođenjem novog vještačenja jer za to nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 261. ZPP-a. Kako na cesti ne postoje tragovi kotača vozila, a niti je poznat konačni zaustavni položaj vozila jer je osiguranik tužitelja nastavio s vožnjom, to ne postoje materijalni tragovi na cesti na temelju kojih bi se mogla precizno izračunati brzina kretanja vozila neposredno prije nesreće. Ne postoji sumnja u pravilnost nalaza i mišljenja, odnosno sumanja u navedeni zaključak vještaka da se ta brzina ne može utvrditi bez navedenih materijalnih tragova na cesti. Stoga, niti novim vještačenjem se ta činjenica ne bi mogla utvrditi drugačije od onoga što je utvrdio ovaj vještak, jer niti drugi vještak ne bi imao na raspolaganju materijalne tragove na cesti za izračun brzine kada oni ne postoje. Vještak je jasno i stručno obrazložio naletnu brzinu vozila uzimajući u obzir intenzitet oštećenja na vozilu.

14. Znak opasnost od divljači ne znači sam po sebi da vozač mora upravljati vozilom i manjom brzinom od one koja je navedena na prometnom znaku (60 km/h), a vještak je jasno obrazložio da je s obzirom na uvjete na cesti tehnički prilagođena brzina kretanja ona koja je navedena i na prometnom znaku, odnosno 60 km/h. Vozač ne bi uspio zaustaviti vozilo, odnosno izbjeći prometnu nesreću niti da se kretao brzinom od 60 km/h s obzirom da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da zaustavni put pri toj brzini iznosi 30,4 metara, a vozač je mogao uočiti srnu na udaljenosti od 28,4 metra. Stoga, ne postoji odgovornost vozača za nastanak prometne nesreće jer da se kretao dopuštenom brzinom od 60 km/h ne bi mogao izbjeći prometnu nesreću. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da u slučaju da je vozač pri dopuštenoj brzini od 60 km/h poduzeo radnju intenzivnog kočenja šteta bi bila manja, ali nema elemenata za utvrđenje koji bi bio opseg pa bi se o tome moglo osamo nagađati. Kako vozač ne bi mogao izbjeći prometnu nesreću niti intenzivnim kočenjem pri dopuštenoj brzini od 60 km/h, a tuženik nije dokazao u kojem opsegu bi šteta bila manja u takvom slučaju, to ne postoji nikakav doprinos vozača nastanku prometne nesreće i štete.

15. Sud je na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrdio da je na vozilo osiguranika tužitelja nastala šteta u iznosu od 2.171,42 eura (16.360,536 kn) s uključenim pdv-om (što bez pdv-a iznosi 1.737,14 eura).

16. Odredbom čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu propisano je da za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način:

- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi,
- lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

17. Niti jedna stranka ne tvrdi da se u vrijeme prometne nesreće provodio skupni lov, a eventualno kretanje vozila brzinom većom od dopuštene nije u uzročno posljedičnoj vezi s nastankom prometne nesreće, kako je obrazloženo u prethodnim točkama ovog obrazloženja jer vozač nije mogao izbjeći prometnu nesreću niti da je poduzeo radnju intenzivnog kočenja pri dopuštenoj brzini od 60 km/h. Stoga, ne radi

se o situaciji koja bi bila uređena odredbom čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu. Zakon o lovstvu kao poseban propis ne uređuje tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na vozilo u području kojim gospodari lovoovlaštenik kada se nije provodio skupni lov. Prema odredbi čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovaj Zakon ne propisuje drugačije. Stoga, u toj situaciji za odgovornost za štetu mjerodavne su odredbe ZOO-a. Divljač na cesti predstavlja opasnu stvar pa se primjenjuje odredbe čl. 1063-1067. ZOO-a. Tuženik odgovara po načelu objektivne odgovornosti te bi se mogao osloboditi obveze naknade štete u smislu odredbe čl. 1067. ZOO-a tako da dokaže kako šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti ili da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti. Tuženik niti ne tvrdi da postoji neki od ovih razloga za oslobođenje od odgovornosti za štetu.

18. Kako postoji objektivna odgovornost tuženika, a ne postoji razlozi za oslobođenje od odgovornosti, to je tuženik dužan nadoknaditi štetu tužitelju.

19. Iz potvrde Erste & Steiermärkische bank d.d. proizlazi da je tužitelj nadoknadio svom osiguraniku štetu u iznosu od 9.800,00 kn (što sada iznosi 1.300,68 eura) 12. siječnja 2021., a šteta koja je nastala na vozilu je i viša od toga. Na tužitelja su sukladno odredbi čl. 963. st. 1. ZOO-a isplatom naknade iz osiguranja prešla, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema tuženiku. Stoga je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 1.300,68 eura.

20. Iz regresnog zahtjeva i tuženikovog odgovora na regresni zahtjev proizlazi da je tužitelj podnio regresni zahtjev tuženiku 22. rujna 2022.

21. Tuženik je dužan platiti tužitelju i zatezne kamate od dana od kada je tužitelj isplatio naknadu iz osiguranja svom osiguraniku jer prema odredbi čl. 1086. ZOO-a obveza naknade štete dopijeva u trenutku nastanka štete. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZPP-a za ostale odnose.

22. Sud je odbio tužiteljev prijedlog za saslušanjem svjedoka Ranka Živulovića predloženog na okolnost je li se na dan prometne nesreće provodio skupni lov jer tužitelj nije niti tvrdio da se provodio skupni lov. Prema tome, nesporna činjenica je da se skupni lov nije provodio. Sud je odbio tuženikov prijedlog za izvođenjem vještačenja po vještaku za lovstvo predloženog na okolnost je li mjesto događaja područje na kojem nije moguće uspostaviti lovište jer se na radi o činjeničnom već pravnom pitanju. Kako je već obrazloženo, na cesti nije moguće uspostaviti lovište sukladno čl. 11. st. 2. t. 5. Zakona o lovstvu, ali ta činjenica ne dovodi do isključenja tuženikove odgovornosti kako je već navedeno u točki 11. obrazloženja. Sud je odbio tuženikov prijedlog za izvođenjem veterinarskog vještačenja jer se činjenica da se radilo o divljači- srni može utvrditi na temelju iskaza svjedoka i potvrde policijske postaje Koprivnica, kako je obrazloženo u točki 6. obrazloženja, te nije potrebno izvođenje vještačenja radi utvrđenja te činjenice.

23. Tužitelj je uspio u parnici pa mu je tuženik dužan nadoknaditi parnične troškove sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Prilikom odlučivanja koji troškovi će se nadoknaditi tužitelju uzeti su u obzir samo troškovi koji su bili potrebni radi vođenja

parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 – dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a.

24. Prema Tbr. 52. t. 4. Tarife sud primjenjuje tarifu koje je na snazi u vrijeme donošenja odluke.

25. O troškovima postupka odlučeno je u granicama zahtjeva postavljenog u troškovniku, kojim granicama je sud vezan sukladno odredbi čl. 2. ZPP-a.

26. Vrijednost predmeta spora je 1.300,68 eura.

27. Tužitelju su priznati troškovi sastava tužbe tužbe u iznosu od 150,00 eura prema Tbr. 7. t. 1. Tarife, za sastav podneska od 28. studenog 2023. u iznosu od 150,00 eura prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, za podnesak od 15. siječnja 2025. u iznosu od 37,50 eura prema Tbr. 8. t. 4. Tarife, za zastupanje na ročištu od 23. rujna 2024. u iznosu od 75,00 eura prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za ročišta od 21. studenog 2024. i 13. travnja 2026. u iznosu od 150,00 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, što ukupno iznosi 712,50 eura. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 178,12 eura, trošak izvođenja dokaza vještačenjem u iznosu od 200,00 eura, trošak izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka u iznosu od 23,12 eura, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura i presudu u iznosu od 53,10 eura pa ukupni priznati troškovi iznose 1.193,39 eura. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate od dana donošenja ove presude sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose.

28. Tužitelju nije priznat trošak podneska od 23. rujna 2024. jer nije bio potreban za vođenje parnice budući da njime samo dostavlja pisani iskaz Ivana Pekilića. Taj iskaz je mogao dostaviti već u ranijem podnesku od 28. studenog 2023., a osim toga, svjedok je neposredno saslušan na ročištu te nije bilo potrebno dostavljanje pisanog iskaza.

29. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 10. veljače 2025. jer nije bio potreban radi vođenja parnice. Tim podneskom tužitelj samo dostavlja odluke drugih sudova u sličnim predmetima (sudsku praksu), što nije bilo potrebno za vođenje parnice jer je tužitelj sudsku praksu dostavio već i podneskom od 15. siječnja 2025. te nije bilo potrebno da te okolnosti razdvaja u dva podnesaka umjesto da u jednom podnesku dostavi svu praksu koju smatra relevantnom.

30. Tužitelju nije priznat trošak podneska od 26. veljače 2026. jer nije bio potreban radi vođenja parnice. Tim podneskom tužitelj samo navodi da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka i daje svoju ocjenu tog dokaza, što nije bilo potrebno za vođenje parnice.

Zagreb, 15. svibnja 2026.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. toga Zakona.

DNA:

tužitelju po punomoćniku

tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-1332e**

Kontrolni broj: **02bda-e7774-effcb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.